

Με άλλα λόγια, ακόμα και η μαρμότα μας βαρέθηκε

της Δάφνης Σφέτσα

Η άφιξη του κλιμακίου της τρόικας σημαίνει και την έναρξη ενός νέου γύρου σκληρών διαπραγματεύσεων της ελληνικής κυβέρνησης με τους εταίρους και τις παράλογες απαιτήσεις τους γιατί ο λαός δεν αντέχει άλλες θυσίες, την ώρα που πρέπει να γίνουν θυσίες για να βγει η χώρα στο ξέφωτο του πρωτογενούς πλεονάσματος, όπερ σημαίνει ότι θα μας κοπεί το ένα μόνο πόδι και, ακόμη πιο συγκεκριμένα, ότι η κυβέρνηση δεν θα πάρει νέα μέτρα. Μετά από μαραθώνιες διαπραγματεύσεις του υπουργείου Οικονομικών και της μαμάς του, η κυβέρνηση πετυχαίνει πάντοτε να μας κοπεί μοναχά το ένα πόδι, το οποίο άλλωστε μας είναι άχρηστο, αφού είναι κατάλοιπο του αμαρτωλού παρελθόντος, όπου κυβερνούσαν ο ΣΥΡΙΖΑ με τον Άκη, τον Γιάννο και τους τεχνικούς της ΕΡΤ, και άρα, πράγματι, δεν είναι νέα μέτρα αλλά ρήξη με τις συντεχνίες. Στη διάρκεια της σκληρής διαπραγμάτευσης γίνονται δηλώσεις από τους εταίρους μας ότι ποτέ δεν ζήτησαν και τα δύο πόδια ενώ ο Σκάι χαιρετίζει την επιτυχία της ελληνικής κυβέρνησης να μην μας κοπούν και τα δύο πόδια. Την ίδια στιγμή, ο Βενιζέλος δηλώνει με αυστηρό ύφος “εγώ και ο πρωθυπουργός” ενώ η ΔΗΜΑΡ, χτίζοντας τον τρίτο πόλο της κεντροαριστεράς, συμφωνεί και διαφωνεί κατηγορηματικά με όλα τα μέτρα της κυβέρνησης ενάντια στον λαϊκισμό και τη βία.

Η αξιωματική αντιπολίτευση απ' τη μεριά της, εκδίδει με αποφασιστικότητα δελτία τύπου αποκαλύπτοντας ότι δεν γίνεται καμία διαπραγμάτευση, γιατί το Μνημόνιο είναι δεδομένο και δεν γίνεται να το διαπραγματευτεί κανείς, ενώ καταγγέλλει την κυβέρνηση που δεν διαπραγματεύεται με τους υπαλληλίσκους της τρόικα/ τρόικας (λέξη κλιτή/ άκλιτη, αναλόγως τη συνιστώσα που γράφει την ανακοίνωση). Επίσης, η αξιωματική αντιπολίτευση δηλώνει ανά περίπτωση ότι Μνημόνιο και Ανάπτυξη/ Μνημόνιο και Δημοκρατία/ Μνημόνιο και ΣΥΡΙΖΑ δεν πάνε μαζί και ζητάει εκλογές, ενώ ο Αλ. Τσίπρας πραγματοποιεί επίσημο ταξίδι στη Μαδαγασκάρη 3.

Σε κάθε περίπτωση, η πρόταση μομφής σε βάρος της κυβέρνησης είναι αναφαίρετο δικαίωμα της κυβέρνησης και του Μεγάρου Μαξίμου προσωπικά, αφού του δίνει την ευκαιρία, την οποία δεν βρίσκει ούτε σε μισό κανάλι, εφημερίδα ή αυτοκινητόδρομο του Μπόμπολα, να αναλύσει τις θέσεις του. Μια πρόταση μομφής που σύμφωνα με τις υπόλοιπες δυνάμεις της Αριστεράς και τον Αλέκο Αλαβάνο προσωπικά, δεν έπρεπε να γίνει ποτέ/ τον Ιούνιο θα έριχνε την κυβέρνηση, ούτως ή άλλως σα μέτρο συσπειρώνει την κυβέρνηση/ τον Ιούνιο θα έριχνε την κυβέρνηση, είναι ρεφορμισμός και κοινοβουλευτικό τερτίπι/ τον Ιούνιο θα έριχνε την κυβέρνηση ενώ σύμφωνα με τα κανάλια είναι λαϊκισμός/ σε έξι μήνες θα έριχνε την κυβέρνηση και σύμφωνα με το Βενιζέλο “εγώ και ο πρωθυπουργός”.

Κατά τα λοιπά, ο κόσμος πάει στη δουλειά του ή δεν πάει στη δουλειά που δεν έχει, γυρνάει σπίτι, χαζεύει (από την) τηλεόραση όπου παρακολουθεί με αμείωτο ενδιαφέρον συγκλονιστικές μαρτυρίες για το ραπανάκι και τη φακή, βρίζει τους Γερμανούς και την πουτάνα τη Μέρκελ, τους πολιτικούς που όλοι ίδιοι είναι, τον κόσμο που δεν ξεσηκώνεται, τον Σαμαρά που τον πρόδωσε, τον ΣΥΡΙΖΑ και-τέλος-πάντων-τι-έχει-κάνει-ο-Τσίπρας-για-μένα.

Η μία μετά την άλλη, μεγάλη (ή και κάπως μικρότερη) ελληνική και φουλ ον κερδοφόρα

επιχείρηση, επειδή είναι πουτάνα η Μέρκελ, αναγκάζεται να βάλει τους εργαζομένους της να υπογράψουν ατομικές συμβάσεις (η απελευθέρωση των οποίων προφανώς δεν ήταν νέα μέτρα αλλά ρήξη με τις συντεχνίες και το αμαρτωλό μας παρελθόν), οι οποίες λίγο πολύ ομοιάζουν μεταξύ τους, είτε πρόκειται για εργάτη στα jumbo είτε για courier της acs -για αυτούς δηλαδή που αναμφισβήτητα αποτέλεσαν τη ψυχή των συντεχνιών του παρελθόντος. Συνοπτικά ορίζουν ότι ο εργαζόμενος πριν κοιμηθεί πρέπει να ευχαριστεί το θεό για το προνόμιό του να έχει δουλειά και, επομένως, να ξορκίζει κάθε σκέψη που αμυδρώς, ενδεχομένως, του περνάει ακόμα από το μυαλό, για μισθό, ωράριο ή ό,τι άλλο μπορεί να βάλει ο νους του ανθρώπου, καθώς δεν αποτελούν παρά τις χειρότερες εκφάνσεις μιας ζωής πάνω από τις δυνατότητές μας.

Στο ίδιο πλαίσιο, ο Μελισσανίδης αναλαμβάνει, σχεδόν αφιλοκερδώς, να εξυγιάνει καναδυό υπερκερδοφόρες δημόσιες επιχειρήσεις τη βδομάδα, όπως επίσης, ο Μαρινάκης, και άλλα υγιή πρόσωπα της ελληνικής κοινωνίας που καμιά σχέση δεν έχουν με το αμαρτωλό παρελθόν, παρόν και μέλλον, τη μαφία και τον Αντώνη Σαμαρά προσωπικά, και που δρουν με μόνο γνώμονα να βγούμε με την ευχή της Παναγίας στο ξέφωτο του πρωτογενούς πλεονάσματος.

Η βία και η απερίφραστη καταδίκη της από όπου κι αν προέρχεται, πλην αστυνομίας και φτώχειας που απλώς κάνουν τη δουλειά της, παραμένουν πάντα ψηλά στην ατζέντα αφού, σύμφωνα με αποκαλυπτικό ρεπορτάζ της Ιπποκράτους, σε συνεδρίαση της τοπικής οργάνωσης Πάνω Κιάμου του ΣΥΡΙΖΑ ακούστηκε μέλος/ φίλος/ περαστικός (το βίντεο που έδωσε στη δημοσιότητα η ΓΑΔΑ δεν είναι ξεκάθαρο στο σημείο αυτό) να λέει ότι βία εστί το πιο υπέροχο πράγμα στη γη (στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ πάντως εξέφρασαν τον αποτροπιασμό τους γι' αυτές τις δηλώσεις μέλους/ φίλου/ περαστικού του κόμματος). Επίσης, ο γλυκούλης, πλακατζής, αυτοδημιούργητος κομιστής Θέμος στην εφημερίδα του, ανάμεσα από κώλους και φασισμό, αποκάλυψε ότι ο Τσίπρας βρίσκεται σε εμπορική συμφωνία με την κυβέρνηση του Πακιστάν αλλά και τους Ταλιμπάν προσωπικά, για τη λαθραία εισαγωγή στον τόπο βρομιάρηδων μεταναστών, τους οποίους ξεσηκώνει από την ήρεμη ζωή τους για να έρθουν με τα πόδια στη χώρα μας, να πάρουν τη δουλειά του Έλληνα μηχανικού στη Μανωλάδα και να κλέψουν την τσάντα της γιαγιάς χρυσαυγίτη στην Πατησίων και Παραμυθιού γωνία.

Εντέλει, ευτυχώς που έκλεισε το μαγαζάκι της ΕΡΤ για να μην υπάρχει παραφωνία στην όαση της πολυφωνίας που ζούμε, γιατί καμιά δημοκρατία δεν μπορεί να απειλήσει τη δημοκρατία μας/ όχι στη βία/ κανείς στο Σύνταγμα την Κυριακή για να μπορούμε τη Δευτέρα να βρίζουμε που ο κόσμος δεν ξεσηκώνεται.